

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/142/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201481
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201481.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: SENECA TOURS, spol. s r.o., so sídlom v Senci, Lichnerova č. 40 , IČO: 17 640 270, právne zast.: JUDr. Tomášom Klieštencom, advokátom so sídlom v Piešťanoch, M. Waltariho č. 7, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 6. júna 2013, číslo: SK/0314/99/2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. marca 2015, č.k. 6S/196/2013-89, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. marca 2015, č.k. 6S/196/2013-89 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného zo 6. júna 2013, číslo: SK/0314/99/2013 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatené súdne poplatky vo výške 140,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 331,12 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 20. marca 2015, č.k. 6S/196/2013-89, podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 6. júna 2013, číslo: SK/0314/99/2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým zmenil vo výrokovej časti a v príslušnej časti odôvodnenia rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj z 19. marca 2013, číslo: P/0312/01/2012 tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 10.500,- eur za porušenie § 4 ods. 1 písm. h/, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 250/2007 Z.. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“).

V odôvodnení rozsudku krajský súd považoval za nesporné, že zmluva o obstaraní zájazdu, resp. cestovná zmluva a zmluvný vzťah medzi obstarávateľom zájazdu (cestovnou kanceláriou) ako poskytovateľom služby a objednávateľom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou. Uviedol, že v tejto súvislosti vznikli žalobcovi ako poskytovateľovi uvedenej služby povinnosti vyplývajúce z § 4 ods. 1 písm. h/ zákona č. 250/2007 Z.z., teda poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie. Krajský súd vyjadril súhlas s názorom žalovaného, že pod riadnym poskytnutím služby sa rozumie poskytnutie služieb v súlade so zmluvnými podmienkami a v súlade so zákonnými podmienkami. Patrí sem zabezpečenie nerušeného stravovania, funkčnosť lehátok, ako aj užívanie pláže patriacej k hotelu bez naplavenín, exkrementov či práce strojov, resp. šíriaceho sa zápachu. Nedodržaním riadneho a bezpečného použitia služieb, čo bolo v konaní preukázané, došlo k porušeniu vyššie uvedených povinností žalobcu.

Krajský súd ďalej konštatoval, že správny orgán vyjadril jednoznačne, v čom spočívalo konanie účastníka konania vyhodnotené ako nekalá obchodná praktika vo vzťahu k informáciám o stave pláže v oficiálnom vyhlásení účastníka konania. Výrok rozhodnutia spolu s jeho odôvodnením predstavuje jeden celok, z ktorého je zrejmé, aké porušenie povinností bolo žalobcovi vytýkané. Z celého rozhodnutia je preto nepochybné, za aký skutok bol žalobca sankcionovaný a vzhľadom na špecifikáciu, ktorá je rozvedená v odôvodnení rozhodnutia vyplýva, že nemôže ísť k zámene s iným deliktom žalobcu. Podľa žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, vyjadrenie vo vyhlásení žalobcu z 11. júna 2012, že hotel spĺňa popis uvedený v katalógu CK a naplavené riasy ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia boli odstránené, nepochybne mohlo v spotrebiteľoch vzbudiť dojem, že sa jednalo o mimoriadnu situáciu, sa na základe kontroly inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie ukázalo ako nepravdivé. Žalobca teda nedodržiaval zásady čestnej obchodnej praxe či všeobecnej zásady dobrej viery, keď nepostupoval s odbornou starostlivosťou, aká sa vyžaduje v oblasti jeho činnosti.

Taktiež krajský súd poukázal na to, že povinnosťou žalobcu bolo zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie, dodržiavať zákaz klamania spotrebiteľa uvádzaním nepresných, nejasných a dvojmyselných údajov o nákupných podmienkach, dodržiavať zákaz nekalých obchodných praktík, čo však účastník konania porušil. Tvrdenia účastníka konania o tom, že z jeho strany nedošlo k pochybeniu a nie je dôvod na vyvodenie zodpovednosti za porušenie zákona, sú v rozpore s vnímaním stavu poskytovaných služieb a prostredia rezortu zo strany spotrebiteľov, ako aj postrehmi inšpektorov pri vykonanom zisťovaní na mieste. Skutočnosť, že v nasledujúcich turnusoch boli spotrebiteľia spokojní, čo naznačuje, že zrejme prišlo k odstráneniu nedostatkov, nie je dôvodom na zbavenie sa zodpovednosti za porušenie povinností uvedených v napadnutom rozhodnutí. V rámci všeobecných informácií uvedených na strane 348 platného katalógu žalobca upozorňoval, že nemôže vylúčiť, že klimatické podmienky, vietor, príliv, odliv a morské prúdy spôsobia nánosy, náplavy napr. rias, vodných tráv a pod.. K uvedenému upozorneniu krajský súd uviedol, že upozornenie sa vzťahuje ku všetkým ponukám obsiahnutým v katalógu, pričom pre bežného spotrebiteľa táto informácia predstavuje funkciu upozornenia na prípady, ak nastane výnimočná udalosť uvedeného druhu, avšak z reklamácií spotrebiteľov v súvislosti so zisťovaním na mieste zo strany Slovenskej obchodnej inšpekcie vyplynulo, že náplavy rias na hotelovú pláž nie sú výnimočnou záležitosťou, čo potvrdil aj samotný žalobca, ktorý uvádzal, že pláž bola v toto smere čistená každý deň. Dodal, že aktivita mechanizmov bola v inšpekčnom zázname konštatovaná počas 5 dní zájazdu (19. júna 2012, 20. júna 2012, 21. júna 2012, 25. júna 2012 a 28. júna 2012), na audiovizuálnom zázname je prítomnosť strojov na pláži zachytená aj dňa 23. júna 2012.

Krajský súd vyjadril súhlas s názorom žalovaného, že nie je v súlade s hygienickými zásadami, aby mačky boli prítomné na stoloch v priestoroch reštaurácie, aj keď sa prípadne do kontaktu so stravou nedostali (DVD, fotodokumentácia). Čo sa týka ležadlých, videozáznamom boli inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie zaznamenané viaceré poškodené ležadlá na pláži prislúchajúcej predmetnému hotelu počas štyroch dní (19. júna 2012, 23. júna 2012, 26. júna 2012 a 27. júna 2012), pričom už dňa 19. júna 2012 na zhromaždení dovolenkujúcich klientov s delegátkou sa títo o. i. sťažovali aj na poškodené ležadlá. Pokiaľ žalobca vo svojom oficiálnom vyjadrení uviedol, že hotel spĺňa popis uvedený v katalógu

CK a naplavené riasy ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia a iné nedostatky boli odstránené, toto tvrdenie mohlo u spotrebiteľov vzbudiť dojem, že sa jednalo o mimoriadnu situáciu, pričom toto tvrdenie sa ukázalo byť ako nepravdivé.

Námietku žalobcu ohľadom okolnosti, že fotodokumentácia vyhotovená spotrebiteľmi je tendenčná a účelová, fotky skresľujúce a naaranžované, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko k totožným poznatkom a zisteniam ohľadom nedostatkov konštatovaných zákazníkmi, dospeli svojimi šetreniami aj inšpektori pri kontrole na mieste v ďalšom turnuse.

Rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že výrok napadnutého rozhodnutia je nezrozumiteľný a nejednoznačný. Z textu druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že došlo k zmene formulácie celého výroku prvostupňového správneho orgánu, z ktorého bola zároveň jedna, presne citovaná časť vypustená. I keď sa príslušný text nezhoduje so znením výroku prvostupňového rozhodnutia, nedošlo ním k prekvalifikovaniu protiprávneho konania žalobcu, tento bol totožný s právnou kvalifikáciou konštatovanou prvostupňovým správnym orgánom. Odvolací orgán upustil od sankcionovania za nekalú obchodnú prax spočívajúcu v uvedení nesprávneho názvu hotela, následkom čoho došlo k zníženiu sankcie. Keďže v oboch rozhodnutiach bolo presne a rovnako definované porušenie povinnosti žalobcu, nemohlo dôjsť k popretiu procesných práv žalobcu spočívajúcich v nemožnosti riadneho identifikovania skutku a náležitému bráneniu práva. Samotnou výškou pokuty sa krajský súd nezaoberal, nakoľko žalobca jej výšku nenamietal.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd mal za preukázané, že konanie správnych orgánov ako i napadnuté rozhodnutie boli v súlade so zákonom, rozhodnutie vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, súd v konaní nezistil vadu, ktorá by mohla spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia; preto žalobu podľa ustanovenia § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie.

V odvolaní predovšetkým namietal, že krajský súd sa nijakým spôsobom nezaoberal dôvodmi uvedenými v žalobe s tým, že sa v odôvodnení rozsudku príliš zaoberá výkladmi jednotlivých právnych ustanovení a vyjadreniami sporných strán predchádzajúcich predmetnému súdnemu konaniu, pričom sa nedostatočne zaoberá zákonnosťou rozhodnutia a postupu správneho orgánu. Rozhodnutie a postup žalovaného, akým toto rozhodnutie vydal, považuje za nezákonné z dôvodu, že rozhodnutie je zmätočné, pričom s týmto tvrdením sa krajský súd nezaoberal dostatočne a len sa stotožnil s názorom žalovaného. Krajský súd podľa vyjadrenia žalobcu sa nedostatočne zaoberal dôvodmi uvádzanými v žalobe, ako aj vo všetkých predchádzajúcich písomných vyjadreniach adresovaných správnemu orgánu. Vo svojom rozsudku na niekoľkých stranách zosumarizoval jednotlivé tvrdenia predložené sporovými stranami, pričom samotné úvahy súdu, ktoré viedli súd k rozhodnutiu sú veľmi strohé a nepostačujúce, nakoľko súd len prevzal názory orgánov, ktoré rozhodovali v správnom konaní. Žalobca poukázal na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, resp. na článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré zaväzujú súdy na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Podľa názoru žalobcu, rozsudok krajského súdu nevyhovuje zákonným a ústavným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí z hľadiska princípov spravodlivého procesu, a to najmä pokiaľ ide o jeho úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť, čím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Krajský súd najmä neuviedol, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní nevenoval takmer žiadnu pozornosť skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nakoľko správny orgán v rozhodnutí ani v samotnom konaní o odvolaní neodstránil hmotnoprávne a procesné vady, ktoré urobil prvostupňový orgán a kvôli ktorým bolo podané odvolanie, v ktorom žalobca veľmi podrobne opísal tieto vady. Ústredný inšpektorát pri

rozhodovaní o tomto odvolaní ako druhostupňový správny orgán dôvody nezákonnosti uvedené v odvolaní vôbec nevyvrátil a zmenil prvostupňové rozhodnutie s tým, že vynechal jednotlivé výroky prvostupňového správneho rozhodnutia, ostatné zmenil alebo vypustil alebo nahradil znenie výroku, pričom sa pridržal skutkového stavu opísaného (nie preukázaného len prvostupňovým orgánom, na základe čoho teda nemohol správne a zákonne rozhodnúť) a samotné rozhodnutie sa stalo týmto konaním zmätočné, nakoľko nie je jasné konečné znenie rozhodnutia.

Žalobca ďalej uviedol, že krajský súd nevykonal žiadne ďalšie dôkazy, pričom vychádza z nesprávnych skutkových zistení, ktoré ústredný inšpektorát ako žalovaný len prevzal od prvostupňového správneho orgánu - inšpektorátu a nedostatočne preveril a zistil odôvodnenosť jednotlivých tvrdení. Tvrdenia týkajúce sa naplavenín na pláži, prítomnosti mačiek v areáli hotela a ostatné tvrdenia nie sú ničím dostatočne podložené. Rovnako tvrdenie, že nešlo o výnimočný stav je len dohad a predpoklad inšpektorátu, ktorý nie je ničím podložený a napriek tomu sa krajský súd stotožnil aj s takýmito tvrdeniami. Zároveň žalobca poukázal na nepravdivosť tvrdenia súdu, že skutočnosť, že v nasledujúcich turnusoch boli spotrebitelia spokojní, čo naznačuje, že zrejme prišlo k odstráneniu nedostatkov, nie je dôvodom na zbavenie sa zodpovednosti za porušenie povinností uvedených v napadnutom rozhodnutí. Samotné konštatovanie súdu potvrdzuje, že došlo k náprave, teda naplaveniny na pláži boli len dočasné a výnimočné, na čo žalobca upozornil spotrebiteľov vo svojom katalógu, teda nemohlo dôjsť k nekalej obchodnej praktike. V správnom, ani v súdnom konaní nebolo dokázané, že naplaveniny sa na pláži nachádzajú každodenne, preto tvrdenie, že tento stav pretrváva nie je na mieste. Pojem „pretrváva“ označuje stav, ktorý veľmi dlho zostáva nezmenený, resp. vydrží po dlhý časový úsek. Z predložených dôkazov je jednoznačné, že nie je možné tvrdiť, že stav naplavenín na pláži pretrváva, nakoľko pláž je dôkladne denne čistená, čo potvrdili aj spotrebitelia ďalších turnusov. Tvrdenie krajského súdu v odôvodnení rozsudku, že náplavy rias na hotelovú pláž nie sú výnimočnou záležitosťou podložil krajský súd aktivitou mechanizmov v inšpekčnom zázname konštatovaných počas piatich dní. Žalobca poukázal na to, že ide o päť dní z turnusu v trvaní 11 dní, teda uvedené obdobie piatich dní bolo vyvolané klimatickými podmienkami, vetrom, prílivom, odlivom a morskými prúdmi, ktoré žalobca nemôže ovplyvniť a na tieto spotrebiteľov upozornil. Taktiež tvrdenia týkajúce sa pretrvávaní individuálnych nedostatkov pri ubytovaní považuje žalobca za nedostatočne preukázané, nakoľko spotrebitelia ďalších turnusov sa nesťažovali na žiadne nedostatky, preto nie je možné vyvodzovať závery o pretrvávaní nedostatkoch len zo zistení inšpektorov zúčastnených na ďalšom turnuse. K námietke tendenčnej a účelovej fotodokumentácie vyhotovenej spotrebiteľmi žalobca uviedol, že krajský súd neuviedol, na základe akých úvah dospel k takému záveru. Ku konštatovaniu krajského súdu v odôvodnení rozsudku, že došlo k zmene formulácie celého výroku prvostupňového správneho orgánu, z ktorého bola jedna, presne citovaná časť vypustená, žalobca uviedol, že uvedené sa nezakladá na pravde, nakoľko zo zmeneného rozhodnutia sú vynechané viaceré jednotlivé výroky prvostupňového rozhodnutia alebo vypustené, aj keď v časti výroku prvostupňového rozhodnutia uvedené boli a ďalší z výrokov je zmenený vo svojom znení a z tohto dôvodu nie je jasné konečné rozhodnutie. Ústredný inšpektorát zmenil rozhodnutie prvého stupňa tak, že jednotlivý výrok vynechal, v časti porušenia zákazu nekalých obchodných praktík uviedol celé znenie, ktoré však nie je totožné so znením, ktoré bolo uvedené v prvostupňovom rozhodnutí, čo v rozhodnutí ústredného inšpektorátu nie je uvedené, ďalej neuviedol, či ostatné výroky vypustil, nahradil, ponechal, vynechal alebo zmenil. Predmetné rozhodnutie je pre tieto nedostatky nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5SŽ 106/01, v zmysle ktorého výrok rozhodnutia musí byť určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 47 ods. 2 Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb.; pozn.) a na judikatúru súdov v správnom súdnictve ohľadom znenia výroku rozhodnutia, z ktorých je zrejmé, že ak výrok rozhodnutia nie je formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania, je to dôvod, aby súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť.

Dodal, že rozhodnutie správneho orgánu musí byť také, aby účastník, resp. každá tretia osoba, ktorá ho dostane do ruky, si mohla utvoriť z odôvodnenia rozhodnutia obraz o prejednávanej veci a vydanom rozhodnutí. V odôvodnení po opísaní veci má nasledovať rozbor dôkazov a ostatných podkladov pre

rozhodnutie. Je potrebné reagovať na pripomienky a návrh účastníkov konania na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a vysporiadať sa aj s prípadnými rozpormi v jednotlivých dôkazoch. Následne sa uvedú závery o tom, ktoré skutočnosti sa považujú za nepochybne zistené, posúdi sa ich právny význam, vysloví úsudok o predmete konania a zdôvodní sa použitie právnej normy citovanej vo výroku rozhodnutia. Rozhodnutie musí byť zrozumiteľné nielen pre správny orgán, ktorý ho vydal, ale aj pre ostatných účastníkov konania. Krajský súd sa zmätočnosťou a nezrozumiteľnosťou rozhodnutia správneho orgánu takmer vôbec nezaoberal, nereflektoval na tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, nezohľadnil ani žalobcom uvedený judikát týkajúci sa náležitostí výroku rozhodnutia.

Žalobca ďalej konštatoval, že nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie má vplyv aj na výšku uloženej pokuty, nakoľko v prípade zohľadnenia tvrdení žalobcu by nedošlo k záveru, že došlo k porušeniu zákazu nekalých obchodných praktík, teda žalobcovi by nebola uložená žiadna pokuta v správnom konaní a v prípade čiastočného preukázania, by bola pokuta uložená v nižšom rozsahu. Nevyhnutné je zohľadniť, že sa jedná o dočasné nedostatky v prípade len jedného žalobcom ponúkaného hotela, pričom za obdobie rovnakých turnusov týkajúcich sa toho istého hotela boli uložené pokuty aj ďalším cestovným kanceláriám, pričom je veľmi nepravdepodobné, že by sa viaceré cestovné kancelárie dopustili tých istých porušení.

Záverom podaného odvolania uviedol, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu veci, z čoho vyplýva nesprávne právne posúdenie veci, krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov a zároveň sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pre súdom. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného zo 6. júna 2013, číslo: SK/0314/99/2013 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu naďalej zotrval na svojich vyjadreniach prezentovaných jednak vo svojom druhostupňovom rozhodnutí, ktorým zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ako aj vo vyjadrení k žalobe z 26. septembra 2013. K argumentácii žalobcu uviedol, že v odvolaní nie sú uvedené žiadne relevantné skutočnosti ani dôkazy, ktoré by inak spochybňovali jednak druhostupňové rozhodnutie vydané v správnom konaní, ako aj rozsudok krajského súdu. Podľa žalovaného rozsudok obsahuje jednak právnu argumentáciu žalobcu ako aj právne zdôvodnenie veci žalovaným, z obsahu odôvodnenia jasne vyplýva, že sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu predloženého žalovaným a zisteným skutkovým stavom, pričom uvedené vyhodnotil s poukazom na príslušné ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. a Správneho poriadku a stotožnil sa s právnym záverom žalovaného vo veci, pričom sa zároveň vyrovnal s jednotlivými námietkami žalobcu. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými žalobcom sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne a dôsledne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite a vyčerpávajúco odôvodnil. Žalobca v podanom odvolaní v zásade zopakoval skutočnosti, ktoré uviedol už vo svojej žalobe, ako aj v odvolacom správnom konaní, s ktorými sa žalovaný riadne vyrovnal v rámci napadnutého rozhodnutia a vyjadrenia k žalobe, na ktoré odkazuje.

Žalovaný opätovne podrobne poukázal na skutočnosti vyplývajúce z jednotlivých kontrol inšpektorov uskutočnených dňa 3. júla 2012 a 31. júla 2012 za účelom prešetrenia dodržiavania povinností vyplývajúcich účastníkovi konania ako predávajúcemu zo zákona č. 250/2007 Z.z., zákona č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch, podmienok podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a Občianskeho zákonníka. Ďalej prihliadol na nedostatky, na ktoré poukazovali spotrebiteľia v zmysle ich podaných

sťažností a na hromadnú reklamáciu z 13. júna 2012 týkajúcich sa celkovej nespokojnosti s poskytnutými službami, úrovne čistoty hotela, ubytovania a kvality poskytovaných služieb a vybavenia hotela v súvislosti so zájazdom v termíne 7. júna - 18. júna 2012.

Ďalej uviedol, že pri posudzovaní skutkového stavu podporne využil skutočnosti známe z jeho úradnej činnosti - fotodokumentáciu zhotovenú spotrebiteľkou p. C.

v termíne 7. júna - 18. júna 2012, ktorá síce bola klientkou CK TIP Travel, ale ňou vyhotovená fotodokumentácia zachytáva nedostatky, na ktoré sa spoločne sťažovali spotrebiteľia všetkých dotknutých cestovných kancelárií, a ktoré boli vymenované aj v hromadnej reklamacii (poškodené ležadlá, operadlo stoličky v reštaurácii znečistené od trusu vtáka, práca strojov na pláži v čase jej aktívneho využívania dovolenkármi, vrátane detí, znečistenie pláže naplaveninami rias a tráv, prítomnosť mačiek v reštaurácii, a to aj na stoloch, taktiež pri a na vonkajšom stole s občerstvením, ako aj na ležadle určenom pre hostí), nakoľko v spoločnom katalógu „Last Minute 2012“ danú destináciu ponúkajú všetky 4 cestovné kancelárie spoločne (TATRATOUR, a.s. - aktuálne TATRA ESTATE a.s., Koala Tours, a.s., TIP travel a.s., SENECA TOURS, spol. s r.o.). Rovnako existenciu vyššie uvedených nedostatkov potvrdil aj výkon kontroly uskutočnený priamo na mieste, ktorej výsledok je zdokumentovaný v Inšpekčnom zázname z 18. júna - 28. júna 2012, prílohou ktorého je databáza tvorená fotografiami a videozábormi z pláže prislúchajúcej dotknutému hotelu a jeho jednotlivých častí. Inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo zistené, že na pláži priliehajúcej k hotelu sa pri vstupe do mora nachádzali naplavené riasy a morská tráva, ktoré sa vplyvom prílivu a odlivu usádzali na pláži. Pláž bola počas pobytu priebežne čistená ťažkými motorizovanými mechanizmami (traktor, bager, nákladný stroj), pričom biologický materiál bol odváňaný na okraj areálu hotela, odkiaľ sa šíril zápach z dôvodu hnilobných procesov. Čistenie pláže prebiehalo počas ranných, resp. doobedňajších hodín, a to aj v čase aktívneho využívania pláže zo strany turistov, vrátane malých detí. Rovnako bola zaznamenaná prítomnosť mačiek v odbytovom stredisku hotela (reštaurácia), ktoré sa pohybovali medzi stolmi, a to v čase podávania obeda a raňajok. Zaznamenaná bola aj prítomnosť miestnych obyvateľov ponúkajúcich tradičné jazdy na ťave, koni, či somárovi priamo na pláži priliehajúcej k hotelu, pričom miestami boli zistené exkrementy od týchto zvierat. Na uvedenej pláži boli taktiež zistené poškodené a potrhané viaceré ležadlá.

V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný skonštatoval zo strany žalobcu porušenie § 4 ods. 1 písm. h/ zákona č. 250/2007 Z.z. spočívajúce v nezabezpečení predaja výrobkov a poskytovania služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie (zabezpečenie nerušeného stravovania, funkčnosť lehátok, užívanie pláže bez naplavenín, exkrementov, či práce strojov, resp. šíriaceho sa zápachu), porušenie § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. spočívajúce v uvedení nepravdivých údajov o vlastnostiach poskytovanej služby uvedených v katalógu žalobcu, ako aj na jeho internetovej stránke „zlatistá priam rozprávková pláž“, „nádherné prírodné zázemie v peknej pláži“ v spojení s propagáciou „dovolenka snov“, „môžeme odporučiť aj náročnejším klientom“, čo bolo v zmysle zisteného skutkového stavu v príkrom rozpore so skutočnosťou. Inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo takisto zistené, že žalobca ako obstarávateľ zájazdu Tunisko, Djerba, hotel Alkantara Thalassa 5***** (Almapura) poskytoval spotrebiteľom, ako potenciálnym účastníkom predmetného zájazdu v termíne 18. júna - 28. júna 2012 nepravdivé informácie o kvalite pláže prislúchajúcej hotelu a poskytovaných služieb - v oficiálnom vyhlásení cestovnej kancelárie z 11. júna 2012 k spotu TV Markíza odvysielaného dňa 9. júna 2012 informoval obchodných partnerov a klientov, že „hotel Almapura Thalassa & Spa spĺňa popis uvedený v katalógu CK, naplavené riasy ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia boli odstránené, individuálne nedostatky pri ubytovaní boli odstránené“, pričom stav pláže a vadne poskytované služby stále pretrvávali. Žalobca tak v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi (keďže zmluva o obstaraní zájazdu, resp. cestovná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou) a ktorú spotrebiteľ opodstatnene očakáva, zodpovedajúcu čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, poskytoval nepravdivé informácie spotrebiteľom, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľov vo vzťahu k poskytovanej službe, čo malo za následok značné ovplyvnenie schopnosti spotrebiteľov urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobili. Uvedeným konaním teda žalobca porušil § 7 ods. 1 v nadväznosti § 7 ods. 2 písm. a/ a b/ menovaného

zákona.

K výroku a odôvodneniu rozhodnutia a k zmene vykonanej v rámci odvolacieho konania žalovaný uviedol, že výrok napadnutého rozhodnutia vyhovuje zásade právnej istoty rozhodnutí správnych orgánov. Poukázal na nutnosť chápať rozhodnutie ako univerzálny celok a na zásadu jednotnosti konania, v zmysle ktorej celé správne konanie tvorí jeden celok od svojho začatia až po jeho právoplatné ukončenie. Prvostupňové rozhodnutie a rozhodnutie o odvolaní nemožno posudzovať izolovane (individuálne), keďže sa jedná o rozhodnutia v tej istej veci, ale ich treba vykladať v ich vzájomnej súvislosti, nie samostatne. Prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v plnom rozsahu spĺňa všetky náležitosti výroku rozhodnutia a teda sú v ňom presne špecifikované skutky s uvedením miesta, času a spôsobu ich spáchania spolu s právnym vyhodnotením. Výrok napadnutého rozhodnutia logicky a vecne nadväzuje na výrok rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, kde žalovaný vyslovil, že napadnuté rozhodnutie mení vo výroku, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia tak, že konkretizoval jednotlivú časť výroku napadnutého rozhodnutia a spôsob vykonanej zmeny. Pri porušení zákazu nekalých obchodných praktík žalovaný jasne a zrozumiteľne uviedol, ako predmetné porušenie zákona znie a pri porušení zákazu klamať spotrebiteľa uvádzaním nepresných, nejasných a dvojzmyselných údajov o nákupných podmienkach poskytovanej služby v zmysle § 5 ods. 1 menovaného zákona, žalovaný kompletne odcitoval túto celú časť výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu s uvedením, že táto časť sa vypúšťa. Dodal, že napadnutý výrok obsahuje aj celkové zhrnutie zistených porušení zákona žalobcom, za ktoré mu bola žalovaným uložená peňažná pokuta, kde sa nachádzajú vymenované jednotlivé ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z., vrátane § 4 ods. 1 písm. h/ a § 5 ods. 1 zákona, ktorých obsah a rozsah nebol v odvolacom konaní predmetom vykonania žiadnych zmien, a ktoré tieto porušenia obsahuje výrok rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa spolu s popisom skutku. Z napadnutého rozhodnutia je teda zrejmé, že došlo k zmene prvostupňového rozhodnutia, v akej časti zmena nastala, a je z neho zrejmé nové znenie textu zmenou dotknutej časti a vo zvyšku výrokovej časti nebol v rámci odvolacieho konania vykonaný zásah, ktorý by mal povahu ich zmeny, resp. zrušenia. Zo znenia výroku je zrejmé, že pokuta ktorá bola v rámci odvolacieho konania znížená, bola uložená za porušenie § 4 ods. 1 písm. h/, § 5 ods. 1 a § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona, teda okrem porušenia zákazu nekalých obchodných praktík aj za porušenie povinnosti zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie a porušenie zákazu klamaní spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o vlastnosti poskytovanej služby. Rozhodnutie preto spĺňa formálne náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, je jasné a zrozumiteľné. V tomto smere ďalej uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia obsahuje chronologicky a jasne uvedený priebeh daného správneho konania a obsahuje aj odôvodnenie vykonanej zmeny, z ktorého je nepochybné, čoho sa predmetná zmena týkala a z akého dôvodu bolo k nej pristúpené. Odôvodnenie obsahuje tiež vyčerpávajúci opis zistení, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie. Argumentáciu uvedenú v odôvodnení nepovažoval za rozpornú s výrokovou časťou rozhodnutia žalovaného, je s ňou v súlade, a pre účastníka konania zrozumiteľnou. Poukázal na skutočnosť, že odôvodnenie rozhodnutia obsahuje argumentáciu, ktorá sa síce explicitne nenachádza vo výroku, ale nemožno preto tvrdiť, že by bola výroková časť nepreskúmateľná pre nedostatok dôvodov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžd/26/2011, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky ustálil, že „V zmysle ústavného princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) je žiaduce, aby odvolací správny orgán, pokiaľ sa zmenou dotkne iba časti výroku rozhodnutia, vyslovil aj, aký právny osud budú zdieľať zvyšné časti výroku, zmenou nedotknuté. Mlčanie právu neprislúcha, len prehlbuje právnu neistotu v spoločnosti ...“. „O mlčanie správneho orgánu však nejde v tej výnimočnej situácii, keď z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nado všetku pochybnosť vyplýva záver, že odvolací správny orgán zvyšnú časť výrokovej časti zmeniť nechcel. Tomuto záveru môže napríklad zodpovedať aj taká konkludentnosť, že účastník konania sa pri uvedenej absencii môže domnievať, že vo zvyšnej časti výroku prvostupňového rozhodnutia nenastala zmena, nakoľko takýto úmysel konajúceho orgánu z nižšie pripojeného odôvodnenia nepochybne vyplýva. Uvedené je možno vyjadriť záverom, že implicitne (nevýslovne) vyjadrený súlad výroku s odôvodnením ešte nedáva dôvod na vznik takej vady, ktorý by legitímne mohla vzbudzovať nádej u účastníka na zmenu rozhodnutia.“ Vo svetle vyššie zmieneného, žalovaný má za to, že výrokovú časť napadnutého rozhodnutia je potrebné vnímať v priamej súvislosti s výrokom prvostupňového rozhodnutia, nakoľko sa

síce jedná o dvojinštančné konanie, avšak tvoriace jeden celok. Nado všetku pochybnosť z neho vyplýva, aké konanie bolo zo strany žalovaného posúdené ako rozporné so zákonom, konanie bolo jednoznačne špecifikované čo do opisu skutkov, ktorými došlo k porušeniu príslušného zákona vrátane označenia k tomu prislúchajúcich ustanovení zákona.

Žalovaný v ďalšej časti vyjadrenia k odvolania poukázal na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Obdobne článok 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňa „právo na súd“, teda právo začať konanie na súde v občianskoprávných veciach ako jeden z jeho aspektov. K nemu pristupujú záruky ustanovení čl. 6 Dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu, zloženie súdu a vedenie procesu. Kvalita procesu zahrnutá v práve na spravodlivé súdne konanie v zmysle cit. článku je zabezpečená zárukami procesného a inštitucionálneho charakteru (III. ÚS 136/03). Žalovaný ďalej poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 369/2010 a na sp.zn. I. ÚS 56/01.

Záverom žalovaný zhrnul, že vo veci rozhodol príslušný správny orgán, v odôvodnení sa vyrovnal so všetkými námietkami žalobcu, vyčerpávajúco uviedol správnu úvahu, teda naplnil požiadavky zákona a v odôvodnení rozhodnutia vyložil rozhodovacie dôvody tak, aby bol zreteľný rozsah vykonaného prieskumu a podstatným spôsobom vysvetlené, prečo bolo vo veci, respektíve o odvolaní rozhodnuté určitým spôsobom. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a to na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a v súlade s požiadavkami Správneho poriadku.

Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu z 20. marca 2015, č.k. 6S/196/2013-89, ako vecne správny potvrdil a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací [§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)] preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP, v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá, § 211 ods. 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 244 ods. 1 - 3 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

(3) Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických

osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 a 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

(3) Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril aj pripojený administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 19. marca 2013, číslo: P/0312/01/2012 na základe kontroly vykonanej v dňoch 3. júla 2012 v CK SENECA TOURS, Blumentálska č. 11, Bratislava a 31. júla 2012 v CK SENECA TOURS, Dunajská č. 16, Bratislava a priamym zisťovaním na mieste samom - Tunisko, Djerba, hotel Alkantara Thalassa 5***** (Almapura) v dňoch 18. júna - 28. júna 2012

pre porušenie povinnosti predávajúceho

· „zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie - predávajúci, ako poskytovateľ služieb cestovného ruchu, nezabezpečil objednávateľom zájazdu Tunisko Djerba, hotel Alkantara Thalassa 5***** (Almapura), konanom v termíne 07.06.2012-18.06.2012 a 18.06-28.06.2012, poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie (v spojení s § 741i zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov) - na pláži prislúchajúcej predmetnému hotelu sa miestami nachádzal trus od tiav, koní a somára a pri vstupe do mora sa nachádzali naplavené riasy a morské trávy, ktorých čistenie prebiehalo priebežne „ťažkými stavebnými strojmi" UNC a traktorom aj v čase aktívneho využívania pláže dovolenkármi, vrátane malých detí, kopy naplavených rias a morských tráv boli odvázané na okraj areálu, odkiaľ sa z hnejúcej masy šíril zápach, v jedálni sa v čase podávania a konzumácie jedál voľne pohybovali mačky a lietali vtáci a viaceré ležadlá na pláži, prislúchajúce hotelu, boli poškodené“

pre porušenie zákazu klamať spotrebiteľa

· „uvádzaním nepresných, nejasných a dvojsmyselných údajov o nákupných podmienkach poskytovanej služby - napriek zistenej skutočnosti a potvrdenej následne dodatkom č. 5 k hlavnému katalógu SENECA tours 2012 zo dňa 25.06.2012 - naďalej predávajúci uvádza názov hotela Almapura v uzatvorenej Zmluve o obstaraní zájazdu, ktorá je potvrdením záväzkového vzťahu - spotrebiteľ tak dostáva potvrdenie o kúpe zájazdu v hoteli, ktorý v danej destinácii v čase jeho pobytu neexistuje. Predmetný názov uvádza aj na voucheri, t. j. pobytovom poukaze, na základe ktorého je oprávnený klient čerpať zmluvne dojednané služby a ktorým sa preukazuje v príslušnom hoteli,

· uvádzaním nepravdivých údajov o vlastnosti poskytovanej služby - pri popise pobytového zájazdu Tunisko Djerba, hotel Alkantara Thalassa 5***** (Almapura) v katalógu SENECA tours 2012, ako aj na internetovej stránke www.seneca.sk, je prezentovaná „zlatistá priam rozprávková pláž“... „nádherné prírodné zázemie v peknej pláži“ ... v spojení s propagáciou „... dovolenka snov odporúčaná aj náročnejším klientom“, čo je v rozpore so skutočnosťou, v kontexte k polohe hotela v zálive v juhovýchodnej časti ostrova a vplyvu morských prúdov a k zistenému stavu na mieste - takmer denný výskyt naplavenín rias a morskej trávy, ide o častý, resp. trvalý jav“

pre porušenie zákazu nekalých obchodných praktík

· „predávajúci pri ponuke zájazdu Tunisko Djerba, hotel Alkantara Thalassa 5***** (Almapura) postupoval v rozpore požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od

predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľov vo vzťahu k poskytovanej službe, čo malo za následok značné ovplyvnenie schopnosti spotrebiteľov urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobili, nakoľko poskytoval spotrebiteľom, ako potenciálnym účastníkom zájazdu v termíne 18.06.-28.06.2012, nepravdivé informácie o názve hotela, t.j. o podstatnej náležitosti zmluvy (pri dodržaní zásad odbornej starostlivosti v danom čase vedieť mal a mohol, že deklarovaný názov hotela nezodpovedá skutočnosti), ako aj o kvalite pláže pri hoteli a poskytovaných služieb - v oficiálnom vyhlásení CK zo dňa 11.06.2012 k spolu TV Markíza, odvysielaného 09.06.2012, informuje obchodných partnerov i klientov, že hotel Almapura Thalassa spĺňa popis uvedený v katalógu, naplavené riasy, ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia boli odstránené, individuálne nedostatky pri ubytovaní boli odstránené a hotel poskytuje služby zodpovedajúce svojej triede - pričom stav pláže - denné naplaveniny rias a morskej trávy a vadne poskytovaných služieb (prítomnosť mačiek v areáli - v jedálni, pri bazéne, poškodené ležadlá - t.j. vady reklamované dovolenkármi z turnusu 07.06.-18.06.2012) stále pretrvával“

uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. pokutu vo výške 12.000,- eur. Uvedením konaním žalobcu došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. h/, § 5 ods. 1 a k naplneniu nekalej obchodnej praxe v zmysle § 7 ods. 2 písm. a/ a b/ menovaného zákona a teda k porušeniu § 7 ods. 1 menovaného zákona.

Žalovaný, na základe podaného odvolania žalobcom, postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku vo výroku ako aj v príslušnej časti odôvodnenia zmenil prvostupňové správne rozhodnutie z 19. marca 2013, číslo: P/0312/01/2012, a to v časti porušenia zákazu nekalých obchodných praktík tak, že:

- „pre porušenie zákazu nekalých obchodných praktík

· predávajúci pri ponuke zájazdu Tunisko Djerba, hotel Alkantara Thalassa 5***** (Almapura) postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľov vo vzťahu k poskytovanej službe, čo malo za následok značné ovplyvnenie schopnosti spotrebiteľov urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobili, nakoľko poskytoval spotrebiteľom, ako potenciálnym účastníkom zájazdu v termíne 18.06.-28.06.2012, nepravdivé informácie o kvalite pláže pri hoteli a poskytovaných služieb - v oficiálnom vyhlásení CK (cestovnej kancelárie) zo dňa 11.06.2012 k spotu TV Markíza, odvysielaného 09.06.2012, informuje obchodných partnerov i klientov, že hotel Almapura Thalassa & Spa spĺňa popis uvedený v katalógu, naplavené riasy, ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia boli odstránené, individuálne nedostatky pri ubytovaní boli odstránené a hotel poskytuje služby zodpovedajúce svojej triede - pričom stav pláže (denné naplaveniny rias a morskej trávy) a vadne poskytovaných služieb (prítomnosť mačiek v areáli - v jedálni pri bazéne, poškodené ležadlá - t.j. vady reklamované dovolenkármi z turnusu 07.06.-18.06.2012) aj v čase druhého turnusu v dňoch 18.06.-28.06.2012 stále pretrvával.“

a pri porušení zákazu klamať spotrebiteľa vo výroku ako aj v príslušnej časti odôvodnenia vypustil časť: - „ ... uvádzaním nepresných, nejasných a dvojzmyselných údajov o nákupných podmienkach poskytovanej služby - napriek zistenej skutočnosti a potvrdenej následne dodatkom č. 5 k hlavnému katalógu SENECA tours 2012 zo dňa 25.06.2012 - naďalej predávajúci uvádza názov hotela Almapura v uzatvorenej Zmluve o obstaraní zájazdu, ktorá je potvrdením záväzkového vzťahu - spotrebiteľ tak dostáva potvrdenie o kúpe zájazdu v hoteli, ktorý v danej destinácii v čase jeho pobytu neexistuje. Predmetný názov uvádza aj na voucheri, t.j. pobytovom poukaze, na základe ktorého je oprávnený klient čerpať zmluvne dojednané služby a ktorým sa preukazuje v príslušnom hoteli“.

Za porušenie § 4 ods. 1 písm. h/, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 250/2007 Z.z. uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 menovaného zákona peňažnú pokutu vo výške 10.500,- eur. K zníženiu uloženej pokuty žalovaný pristúpil po tom, čo prihliadol na argumentáciu žalobcu v tom zmysle, že tento sa snažil získať potvrdenie od jeho zmluvného partnera a zohľadnil, že vzhľadom na krátkosť času nový názov nebol zahrnutý už do vyhlásenia z 11. júna 2012. Názov hotela

bol zmenený až na základe dodatku ku katalógu č. 5 z 25. júna 2012. Z tohto dôvodu žalovaný neprihliadol na porušenie zákazu nekalej obchodnej praktiky v časti nesprávne uvedeného názvu hotela.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a konania mu predchádzajúceho najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď na základe zistení plynúcich z administratívneho spisu dospel k právnomu záveru o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, s ktorým sa najvyšší súd nemohol stotožniť.

Podľa § 27 zákona č. 250/2007 Z.z. v rozhodnom znení, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 29) okrem § 20 ods. 3 písm. e/ až h/ a § 21 a § 26a.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 46 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 59 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

(2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Z ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku vyplývajú pre odvolací správny orgán viaceré možnosti, akým spôsobom má pri vzhladnutí okolností konkrétneho prípadu o odvolaní účastníka rozhodnúť. Pokiaľ má odvolací správny orgán za to, že odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je v súlade so zákonom a vecne správne, rozhodnutím odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Ďalšou možnosťou rozhodnutia odvolacieho orgánu je, že odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zruší (za predpokladu, že napadnuté rozhodnutie nemalo byť vydané vôbec), prípadne rozhodnutie zruší a vec vráti prvostupňovému správnomu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. V opačnom prípade, teda ak vzhladom na okolnosti konkrétne prejednávaného prípadu, nie sú dané dôvody na potvrdenie prvostupňového rozhodnutia, ani jeho zrušenie, má odvolací správny orgán možnosť pristúpiť k zmene odvolaním napadnutého správneho rozhodnutia.

Zmena rozhodnutia prichádza do úvahy predovšetkým vtedy, keď prvostupňový správny orgán:

- nesprávne použil hmotnoprávny predpis,
- oprel svoje rozhodnutie o nedostatočne zistený skutkový stav veci,
- neúplne, alebo nesprávne zhodnotil vykonané dôkazy, alebo
- nerešpektoval pri nezmenených skutkových okolnostiach vyslovený právny názor, buď odvolacieho

správneho orgánu v predchádzajúcom odvolacom správnom konaní, alebo súdu.

V tejto súvislosti najvyšší súd podotýka, že zmena rozhodnutia spočíva v zmene výroku a nie v zmene textu odôvodnenia. V prípade, ak je výrok rozhodnutia v súlade so zákonnou úpravou, pričom sa vyžaduje iné odôvodnenie, odvolací správny orgán prvostupňové rozhodnutie potvrdí a v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie, ktoré dôvody ho viedli k jeho rozhodnutiu; zároveň však je povinný vysvetliť, s ktorými dôvodmi prvostupňového rozhodnutia sa nestotožňuje a prečo (tu porovnaj § 59 ods. 1 Správneho poriadku).

Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, nakoľko sa v ňom určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Výrok obsahuje rozhodnutie veci, a teda je jadrom celého rozhodnutia. Navyše len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 1998, sp.zn. 5Sž/66/98, z ktorého vyplýva, že „Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu.“

Z výroku rozhodnutia o odvolaní teda musí byť zrejmé, ktorú z možných alternatív rozhodnutia odvolací orgán zvolil, prípadne v akom rozsahu. Nedodržanie tejto požiadavky spôsobuje totiž nejasnosť, nezrozumiteľnosť prípadne nepresnosť rozhodnutia.

V konkrétnom prípade žalovaný správny orgán uvedené zásady určitosti a zrozumiteľnosti nerešpektoval.

Najvyšší súd podrobil prieskumu v prvom rade výrokovú časť napadnutého rozhodnutia žalovaného a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného v časti výroku je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Pod týmto pojmom je potrebné rozumieť aj vo svetle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne ktorého výrok je vnútorne rozporuplný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok a čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov, vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako i ich nejednoznačnosť (napríklad uznesenie z 24. novembra 2010, sp.zn. 6Sžf/1/2009, rozsudok z 28. júna 2011, sp.zn. 4Sžo/68/2010, prípadne rozsudok sp.zn. 5Sž/135/02).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný správny orgán podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku pristúpil k zmene v poradí tretej výrokovej časti prvostupňového správneho rozhodnutia vzťahujúcej sa k porušeniu zákazu nekalých obchodných praktík a z druhej výrokovej časti prvostupňového správneho rozhodnutia vzťahujúcej sa k porušeniu zákazu klamať spotrebiteľa vypustil časť výroku bližšie špecifikovanú v napadnutom rozhodnutí. Z takto formulovaného výroku však nevyplýva, ako sa žalovaný vysporiadal s prvou výrokovou časťou prvostupňového správneho rozhodnutia vzťahujúcou sa k porušeniu povinnosti predávajúceho, keď z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že aj táto časť bola napadnutá odvolaním z 3. apríla 2013. Žalovaný tak v napadnutom rozhodnutí nerozhodol o celom predmete konania.

Najvyšší súd zároveň v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sž/139/2002, podľa ktorého „Pod zmenou rozhodnutia treba rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu veci, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán.“

Vzhľadom na uvedené, bude preto potrebné, aby žalovaný v novom rozhodnutí odstránil nedostatky týkajúce sa výrokovej časti s poukazom na to, že požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti

výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu a to z dôvodu, aby účastník konania mohol jednoznačne a určite poznať konečný výsledok konania bez toho, aby musel porovnávať znenie rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov.

Námietku, ktorou žalobca napadol nedostatočné zistenie skutkového stavu zo strany správnych orgánov, vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodnú.

Podľa § 4 ods. 1 písm. h/ zákona č. 250/2007 Z.z. v rozhodnom znení, predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie;

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. v rozhodnom znení, výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. v rozhodnom znení, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

(2) Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 27 zákona č. 250/2007 Z.z. v rozhodnom znení, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 29) okrem § 20 ods. 3 písm. e/ až h/ a § 21 a § 26a.

Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

(2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Z obsahu administratívneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že správne orgány vykonali dostatočné dokazovanie. V súvislosti so zistením skutkového stavu tieto vychádzali jednak zo skutočností známych z úradnej činnosti, predovšetkým z reklamácie spotrebiteľky p.C. z 25. júna 2012 a ňou vyhotovenej fotodokumentácie v termíne

7. júna - 18. júna 2012, ktorá bola klientkou CK TIP Travel, avšak ňou vyhotovená fotodokumentácia zachytávala nedostatky, na ktoré sa sťažovali aj spotrebiteľia v tomto konaní dotknutej cestovnej kancelárie (žalobca), konkrétne - poškodené ležadlá, operadlo stoličky znečistené od trusu vtáka, práca strojov na pláži v čase jej aktívneho využívania dovolenkármí vrátane malých detí, znečistenie pláže naplaveninami rias a tráv, prípadne iným odpadom, prítomnosť mačiek v reštaurácii na stoloch, ako aj pri a na vonkajšom stole s občerstvením a na ležadle určenom pre hostí. Správne orgány taktiež vychádzali pri ustálení skutkového stavu aj z obsahu jednotlivých individuálnych reklamácií dovolenkujúcich v turnuse

7. júna - 18. júna 2012 - klienti CK Koala Tours z turnusu 7. júna - 18. júna 2012 (p. Z. - reklamácia z 29. júna 2012, p. C. - reklamácia z 20. júna 2012, p. C. - reklamácia z 25. júna 2012, p. U. - reklamácia z 21. júna 2012) a z obsahu hromadnej reklamácie z 13. júna 2012 podpísanej 57 spotrebiteľmi, v ktorých spotrebiteľia poukazovali na rovnaké nedostatky pri poskytovaní služby ako už vyššie spomenutá spotrebiteľka a klientka CK TIP Travel. Pretrvávanie vyššie uvedených nedostatkov nakoniec potvrdil aj následný výkon kontroly uskutočnený priamo na mieste príslušným inšpekčným orgánom v dňoch 18. júna - 28. júna 2012, výsledok ktorej bol zdokumentovaný v Inšpekčnom

zázname z 18. júna - 28. júna 2012 a prílohu ktorého tvorila databáza obsahujúca fotografie a videozábery z pláže prislúchajúcej k hotelu a jeho jednotlivých častí. Z uvedeného Inšpekčného záznamu a príslušnej databázy vyplynuli obdobné nedostatky, na ktoré poukazovali aj jednotliví spotrebiteľia v rámci nimi uplatnených reklamácií. Konkrétne, na pláži, ktorá tvorila vstup do mora, ako aj v samotnom mori sa nachádzali naplavené riasy a morská tráva, ktoré sa vplyvom prílivu a odlivu usádzali na pláži, pláž bola čistená priebežne ťažkými motorizovanými mechanizmami, pričom biologický materiál bol odvázaný na okraj areálu hotela, odkiaľ sa šíril zápach z dôvodu hnilobných procesov, čistenie pláže prebiehalo väčšinou počas ranných, resp. doobedňajších hodín, a to aj v čase aktívneho využívania pláže zo strany turistov, vrátane maloletých detí. Taktiež bola zaznamenaná prítomnosť mačiek v reštaurácii, ktoré sa pohybovali medzi stolmi v čase podávania obeda a raňajok, ďalej bola zaznamenaná prítomnosť miestnych obyvateľov ponúkajúcich tradičné jazdy na ťave, koni, či somárovi priamo na pláži priliehajúcej k hotelu, pričom boli miestami na pláži zistené exkrementy od týchto zvierat. Na pláži prislúchajúcej k hotelu boli taktiež zistené poškodené a potrhané viaceré ležadlá. Tieto závery inšpektorov potvrdila i p. Z. vo svojej individuálnej reklamácii z 13. júla 2012, ktorá sa zúčastnila totožného turnusu, teda v dňoch 18. júna - 28. júna 2012.

Uvedené zistenia sú tak zároveň v hrubom rozpore s informáciami, ktoré boli obsahom katalógu (SENECA Tours 2012, číslo strany 102), kde žalobca prezentoval predmetnú destináciu aj so zameraním na pláž - „Najväčšou radosťou však určite bude, keď vás kroky vždy zavedú na zlatistú, priam rozprávkovú pláž a vy sa blažene ponoríte do trblietajúceho sa mora a rozvírite jeho hladinu. Veríme, že nadobudnete ten jedinečný pocit, že to je dovolenka snov. Nádherné prírodné zázemie v peknej pláži nie je jediným benefitom tohto mimoriadne kvalitného hotela. ... predstavuje dokonalú kombináciu elegancie, štýlovej atmosféry, vysoko kvalitných služieb a v neposlednom rade ideálnej polohy. ... Umožní vám vychutnať si tú pravú pohodu v pokojnom prostredí Vzhľadom na komplexnosť a vysokú kvalitu služieb môžeme tento päťhviezdičkový hotel odporučiť aj náročnejším klientom.“ V tejto súvislosti sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovaného, v zmysle ktorej katalóg predstavuje pre spotrebiteľa významnú inštrukciu, respektíve pomôcku pri orientácii sa v ponuke cestovnej kancelárie, pričom práve na základe podaných informácií o tom-ktorom hoteli / rezorte / destinácii sa spotrebiteľ rozhoduje o kúpe konkrétneho zájazdu. Na tieto informácie obsiahnuté v katalógu sa spotrebiteľ spolieha a dôveruje im. Navyše katalóg predstavuje neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o obstaraní zájazdu, majúcu povahu spotrebiteľskej zmluvy.

Rovnako sa ukázalo ako nepravdivé a zavádzajúce oficiálne vyhlásenie 4 cestovných kancelárií („Stanovisko CK k aktuálnej situácii v Tunisku - hotel Almapura Thalassa & Spa“), vrátane žalobcu, z 11. júna 2012 k spotu TV Markíza odvysielaného dňa 9. júna 2012. Cestovné kancelárie v ňom informovali obchodných partnerov i klientov, že Hotel Almapura Thalassa & Spa spĺňa popis uvedený v katalógu; naplavené riasy ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia boli odstránené, individuálne nedostatky pri ubytovaní boli odstránené a hotel poskytuje služby zodpovedajúce svojej triede a cenovej úrovni. Týmto vyhlásením cestovné kancelárie reagovali na vady reklamované dovolenkármi z turnusu

7. júna - 18. júna 2012. Najvyšší súd poukazuje na to, že pravdivosť uvedeného vyhlásenia bola vyvrátená následnou kontrolou priamo v danej destinácii zo strany príslušného inšpekčného orgánu uskutočnenou v dňoch 18. júna - 28. júna 2012. V zmysle záverov plynúcich z už vyššie uvedeného Inšpekčného záznamu vyplynulo, že spotrebiteľmi namietané nedostatky pretrvávali i naďalej, a teda vyhlásenie cestovných kancelárií nezodpovedalo reálnemu stavu.

Najvyšší súd dospel k záveru, že správne orgány vykonali v predmetnej veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vo veci si zadovážili dostatok relevantných skutkových zistení na vydanie rozhodnutia, skutkové okolnosti správne právne posúdili. Vykonaným dokazovaním v danej veci bolo dostatočne preukázané, že žalobca konaním kladeným mu za vinu porušil právne povinnosti plynúce mu z § 4 ods. 1 písm. h/, § 5 ods. 1, v spojení s § 7 ods. 1, 2 písm. a/, b/ zákona č. 250/2007 Z.z., za ktoré porušenia zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti.

Z dôvodu najvyšším súdom vytýkanej nezrozumiteľnosti výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného,

ktorým tento zmenil prvostupňové správne rozhodnutie, najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta prvá OSP a v spojení s § 492 ods. 2 SSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Nakoľko však skutkový stav bol zo strany správnych orgánov zistený riadne a dostatočne, v ďalšom konaní nie je daný dôvod na doplnenie dokazovania; žalovaný v novom rozhodnutí odstráni nedostatky týkajúce sa výrokovvej časti a s tým súvisiace aj nedostatky odôvodnenia rozhodnutia v naznačenom smere.

V.

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 1, 2 OSP a § 151 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Žalobcovi patrí náhrada trov konania za zaplatený súdny poplatok za žalobu a za odvolanie v sume 2 x 70,- eur. Nakoľko bol žalobca zastúpený advokátom, patrí mu aj náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia. Pri určení výšky týchto trov najvyšší súd vychádzal z § 11 ods. 4 vety prvej a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Konkrétne, žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, najvyšší súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia:

A/ v konaní pred krajským súdom

- za 2 úkony právnej služby v roku 2013

- prevzatie a príprava zastúpenia 5. augusta 2013 - 130,16 eur

- písomné podanie na súd - žaloba z 9. augusta 2013 - 130,16 eur

- k tomu zodpovedajúci režijný paušál 2 krát 7,81 eur - 15,62 eur

a všetko zvýšené o 20 % DPH, teda celkovo 331,12 eur, čo zodpovedá sume vyčíslenej žalobcom.

B/ v konaní pred najvyšším súdom

- trovy odvolacieho konania si žalobca nevyčísľil.

Celkovo najvyšší súd priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplatených súdnych poplatkov za žalobu a za odvolanie v sume 140,- eur a náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 331,12 eur.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.